

Grupa VI

Temat tygodnia: Wszystko wokół nas się zmienia – poznajemy urządzenia.

11.12.2020r.

Temat dnia: Sposoby komunikowania się.

Witamy Was i mamy nadzieję, że jesteście wszyscy zdrowi. W kolejnym dniu pracy zdalnej poznamy historię sposobów porozumiewania się między ludźmi.

Ćwiczenia dla wszystkich dzieci:

1. „Zegar” – dziecko siedzi w siadzie skrzyżnym, ręce trzyma na kolanach, plecy proste. Naśladuje zegar: wolny zegar – głowa wolno zatacza koła, szybszy zegar – koła w drugą stronę, trochę szybciej. Następnie do przodu – tik, do tyłu – tak. Następnie na boki – bim, bam.
2. „Wynalazki” – dziecko gestem pokazuje wybrany wynalazek. Pozostali domownicy muszą je naśladować i odgadnąć, o jaki wynalazek chodzi, np. pralkę, telefon, komputer, telewizor, piekarnik, żelazko.
3. „Skręt w prawo i w lewo” – dobierzcie się w pary i usiądźcie na kocyku tyłem do siebie, dotykając się plecami. Na umówiony sygnał wykonajcie równocześnie obrót w prawo, klaszcząc w dłonie partnera, a następnie w lewo. Spróbujcie wstać, cały czas opierając się wzajemnie o swoje plecy.

Materiał dla 3 latków: Natalia R., Stanisław G., Amelka P., Igor S., Franciszek W.

1. „Prąd” – zabawa w parze lub ze wszystkimi domownikami. Dziecko stoi w parze z rodzicem i trzyma się za ręce. Dziecko ściska rękę Rodzica a Rodzic dziecka na zmianę, tak jakby przepływał prąd. (jak w zabawie „Iskierka”).

2. „Halo, kto mówi?” – zabawa parateatralna w parach.

Dziecko z Rodzicem tworzą parę.

Rodzic pyta:

- *Czy rozmawiałeś kiedyś przez telefon?*
- *Z kim ostatnio rozmawialiście?*
- *Co mówi osoba, która odbiera telefon?*
- *Co mówi osoba, która do kogoś dzwoni?*
- *Co należy zrobić, gdy kończy się rozmowę?*

Rodzic w parze z dzieckiem proponuje, o czym porozmawiają przez telefon.

(np. - babcia z wnuczką – o pogodzie,

- koleżanki z przedszkola – o nowej lalce,

- koledzy z przedszkola – o nowym samochodzie,

- dziadek z wnuczką – o wizycie w zoo),

- jedno dziecko zaprasza koleżankę lub kolegę na imieniny,

- dzieci planują wzajemne odwiedziny,

- sytuacja jak wyżej, ale dziecko pyta mamę koleżanki lub kolegi, czy może odwiedzić przyjaciela,

- dwie osoby opowiadają o swoich wrażeniach po obejrzeniu filmu.

Rodzic pomaga dziecku układać krótkie dialogi.

Materiał dla 4 latków: Józio B., Jaś B., Amelia Ch., Filipek Sz., Julian T., Jagoda W., Kalina W., Róża W.

1. „Dziwne słowa” – zabawa językowa, poszerzanie słownika, doskonalenie analizy i syntezy słuchowej.

Rodzic wypowiada słowo, a dziecko musi je powtórzyć, ale bez pierwszej sylaby. Jeśli powstaną nowe słowa (logiczne, sensowne), to Rodzic klaszcze.

Przykładowe słowa:

poduszki – duszki,

latarka – tarka,

porzeczka – rzeczka,

motor – tor,

kawałek – wałek,

zegar – gar,

budzik – dzik,

burak – rak,

pisanki – sanki,

basen – sen.

2. „Telefon” – wysłuchanie opowiadania Renaty Piątkowskiej.

Jak ja lubię, kiedy zadzwoni telefon. Wtedy natychmiast ktoś zrywa się i biegnie, żeby podnieść słuchawkę. A potem bywa różnie. Gdy rozmawia przez telefon moja siostra Agnieszka, to rozmowa zdaje się nie mieć końca. Nigdy nie rozumiem, po co ona opowiada komuś ze szczegółami, jak na przykład ubrana była wczoraj Jolka, którą spotkała przypadkiem na ulicy.

Natomiast tata rozmawia zazwyczaj krótko i często powtarza:

— Tak, tak, rozumiem, w porządku.

Mama, rozmawiając przez telefon, nie przerywa domowych zajęć. Trzyma słuchawkę przy uchu i jednocześnie gotuje zupę, prasuje lub przegląda gazetę. Nie wiem, jak jej się to wszystko nie pokręci.

Dziwna rzecz taki telefon. Można rozmawiać z kimś, kto mieszka bardzo daleko. Jak to jest, że jego głos jest nagle w naszej słuchawce? Nikogo nie widać, to czemu go słychać? Dziwne, bardzo dziwne. Wystarczy, że telefon raz jeden zadzwoni, to już ktoś przy nim stoi. A w takim kaloryferze może cały dzień coś bulgotać i świszcząć i nikt do niego nie podejrze. Wczoraj po raz pierwszy odebrałem telefon, bo siostra nie chciała, a nikogo innego nie było w domu.

Zanim zdążyłem podnieść słuchawkę, siostra uprzedziła mnie:

— Jeśli to dzwoni Teresa, to powiedz, że mnie nie ma w domu.

Podniosłem słuchawkę, a tam jakiś głos powiedział:

— Dzień dobry, tu Teresa, zastałam Agnieszkę?

Wtedy ja zapytałem:

– Czy to na pewno mówi Teresa?

– Tak, to ja – odpowiedział głos.

– To dobrze, bo moja siostra powiedziała, że jeśli zadzwonisz, to mam powiedzieć, że jej nie ma w domu. No więc ci to mówię. Ale nie martw się, bo ona oczywiście jest i stoi tuż obok – wyjaśniłem zadowolony, że dobrze się spisałem.

Agnieszka spojrzała na mnie tak, że gdyby mogła zabijać wzrokiem, to leżałbym już martwy. Wyrwała mi słuchawkę i długo tłumaczyła coś tej Teresie.

Zdarzyło się też, że raz ja sam zadzwoniłem do kogoś. Po prostu bawiłem się telefonem i przycisnąłem siedem różnych cyferek. Wtedy nagle w telefonie rozległ się poważny głos:

– Słucham.

Szybko odłożyłem słuchawkę. No bo jeżeli ktoś sobie czegoś słucha, to chyba nie powinienem mu przeszkadzać.

Potem pochwalilem się babci, jak grzecznie postąpiłem. A ona na to:

– Kochanie, daj już sobie lepiej spokój z tym telefonem.

Ale wyraźnie widziałem, że się uśmiechała pod nosem. No i z czego tu się śmiać?

Po przeczytaniu opowiadania Rodzic zadaje dziecku pytania:

– *Do czego służy telefon?*

– *Czemu dziwił się chłopiec?*

– *Dlaczego siostra była na niego zła?*

– *Jak działa telefon?*

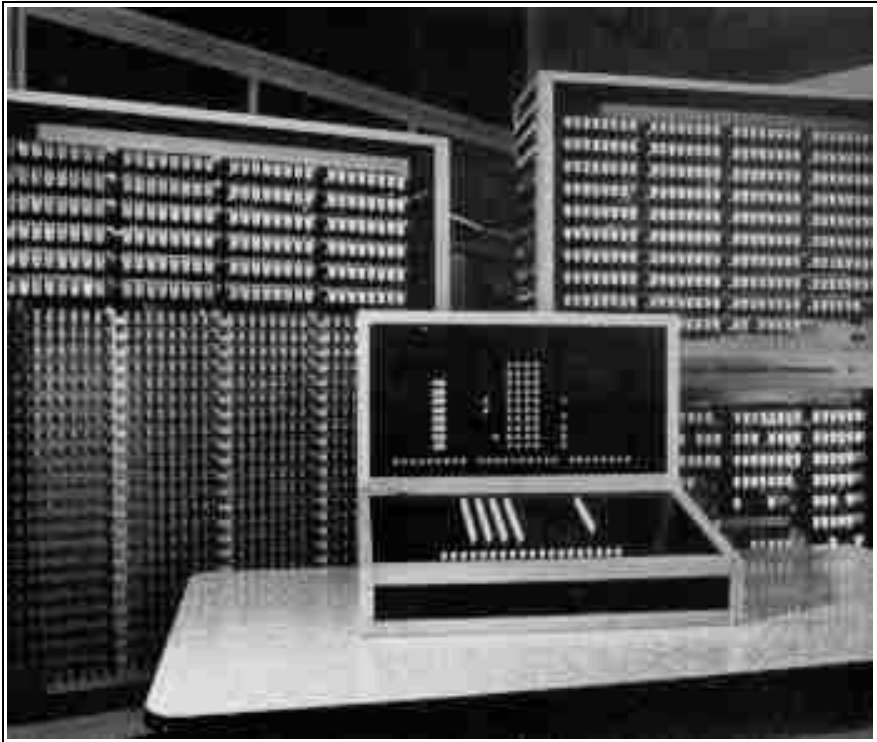
– *O jakim telefonie była mowa?*

– *Czy ktoś z was ma telefon stacjonarny / domowy?*

3. „Telefon dawniej i dziś” – porównywanie wyglądu dawnych i obecnych telefonów.

Rodzic pokazuje zdjęcia jak początkowo ludzie przekazywali sobie informacje (od tamtamu do Internetu) i jak zmieniał się telefon stacjonarny. Zdjęcia są pokazane losowo. Zadaniem dziecka jest omówienie ich w kolejności chronologicznej.

○	○	○	ア	昌	世	世	世	サ	○	○	△	十	△	○	○	△	○	○	○	△	△			
母	←	↑	イ	機	子	ニ	ニ	シ	故	田	工	口	ニ	○	○	○	ニ	シ	キ	キ	リ	リ	リ	
聖	△	○	ウ	機	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
田	△	工	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
還	回	○	子	オ	鳴	多	多	可	ソ	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
康	非	△	△	カ	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
嶺	△	△	△	キ	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
機	△	△	△	ク	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
亦	△	△	△	ケ	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△
山	△	△	△	コ	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△	△

Następnie Rodzic pokazuje zdjęcia telefonów (od pierwszych walizkowych przez duże z czarno-białym ekranem aż do smartfonów), omawia ich wygląd, wielkość i funkcje.

4. „Co zastąpił telefon?” – dziecko rysuje na arkuszach papieru, przedmioty, które zastąpił współczesny telefon – smartfon (np. telefon stacjonarny, aparat, książkę, telewizor, mapę, radio, komputer, internet).

Rozmowa z dzieckiem o zagrożeniach w internecie:

- *Co to jest internet?*
- *Do czego służy?*
- *Co można robić w internecie?*

Rodzic wyjaśnia dziecku, że internet to sieć komputerowa, chociaż go nie widać. Dzięki niej ludzie mogą się łączyć, z kim chcą, rozmawiać, wspólnie się bawić i zdobywać informacje. Mogą też słuchać muzyki, oglądać filmy, grać w gry, przysyłać pliki, robić zakupy. Internet to sieć, która łączy ze sobą komputery na całym świecie.

Dzięki internetowi prowadzone są zajęcia zdalne z dziećmi i niektórzy Rodzice pracują zdalnie w domu.

Rodzic zwraca uwagę dziecka na niebezpieczeństwa związane z internetem:

- nieprawdziwe treści,
- podejrzane strony,
- niebezpieczne znajomości,
- uzależnienie od gier komputerowych.

5. „Bezpiecznie w internecie” – słuchanie i analiza treści wiersza Dominiki Niemiec.

Wiele rzeczy w dzisiejszym świecie
dzieje się w sieci, a więc w internecie.

Jednak pamiętaj, drogi użytkowniku,
że tam niebezpieczeństw czyha bez liku.

By surfowanie w necie bezpieczne było
lepiej, by nic cię nie zaskoczyło.
Używaj stron tylko dobrze znanych,
przez twoich rodziców zaakceptowanych.

Gdy ktoś cię pyta o prywatne sprawy,
nie traktuj tego jak dobrej zabawy.
Nie mów mu o swych sekretach, o tym, co masz w domu,
o tych sprawach w internecie nie mówi się nikomu.

Gdy ktoś do czegoś złego namówić próbuje cię,
powiedz o tym rodzicom, ni chwili nie wahaj się.
Musisz czuć się bezpiecznie zawsze i wszędzie,
a wtedy, także w sieci, fantastycznie będzie.

Rodzic zadaje dziecku pytania:

- *O czym był wiersz?*
- *O czym trzeba pamiętać podczas korzystania z internetu?*
- *Jakie niebezpieczeństwo może cię spotkać w internecie?*
- *Czy korzystasz z internetu?*
- *Czy rodzice wiedzą, co oglądasz w internecie?*
- *Jak będziesz się czuł, gdy zgodnie z zasadami i pod opieką rodziców będziesz korzystać z internetu? (bezpiecznie).*

Materiał dla 5 i 6 latków: Helenka K., Kuba L., Kuba K., Andrzej S., Sasza C., Ignacy Ch., Kacper K., Ola L., Eryk P., Tymoteusz Ś., Dawid Ch., Iga Cz.

1. „Różne znaki i sygnały” – zabawa ruchowa, reagowanie na różne sygnały.

Dziecko otrzymuje polecenia do wykonania różnych czynności. Polecenia są wydawane np. za pomocą dźwięków bębenka (zastąpić można stukaniem w klocki), gestów, rysunków, werbalnie.

Rodzic umawia się z dzieckiem, że będzie się poruszać i wykonywać różne czynności, ale musi uważnie słuchać poleceń i reagować na umówione sygnały np.:

- dźwięk bębenka oznacza poruszanie się zgodnie z usłyszanym rytmem,
- podniesienie ręki oznacza „stop”,
- rytmiczne unoszenie i opuszczanie rąk to podskoki,
- opuszczenie dłoni nisko – siad skrzyżny,
- lekkie uniesienie rąk – powstanie,
- instrukcje (polecenia) słowne.

2. Rozmowa z dzieckiem na temat różnych możliwości porozumiewania się.

Rodzic informuje, że ludzie od dawna szukali najlepszych sposobów przekazywania sobie informacji na odległość.

Wypowiedzi dziecka na temat znanych mu sposobów przekazywania wiadomości na odległość współcześnie (telefon, listy, telegraf, faks, Internet, sms, e-mail, Facebook).

Rodzic naprowadza dziecko na właściwe odpowiedzi:

Gdy człowiek chce uzyskać informacje o tym, co ciekawego dzieje się na świecie, włącza radio, telewizję, czyta gazety. Jednak nie zawsze tak było. W dawnych czasach ludzie nie znali tych sposobów, nie mieli takich urządzeń jak dzisiaj. Jak sobie radzili?

Dziecko próbuje odpowiedzieć na pytanie, wykorzystując swoją wiedzę na ten temat; Rodzic zachęca również do snucia domysłów.

Krótkie omówienie znanych sposobów komunikowania się ludzi na przestrzeni wieków: sygnały dźwiękowe wystukiwane na bębnach, sygnały dymne, sygnały świetlne, np. latarnie morskie, przenoszenie wiadomości przez posłańców, przenoszenie wiadomości pisemnych przez wyszkolone odpowiednio gołębie, telegraf – za pomocą alfabetu Morse’a.

Informacje dla Rodzica.

Alfabet Morse'a to kombinacje kresek i kropek (sygnałów krótkich i długich) oznaczających litery, cyfry oraz znaki pisarskie i matematyczne; sygnały są przesyłane za pomocą światła (błysków lampy), dźwięku (gwizdów lub stuków) lub impulsów prądu elektrycznego (telegraf).

3. „Żywy telefon” – doskonalenie pamięci ruchowej.

W zabawie mogą brać udział domownicy.

Uczestnicy stoją w kręgu z zamkniętymi oczami. Wybrane przez prowadzącego dziecko podchodzi do innego uczestnika i porusza nim w określony sposób, np. podnosi jego rękę i kładzie mu na głowie. Uczestnik zabawy otwiera oczy i powtarza ten sam ruch, a następnie przekazuje go osobie stojącej obok (w momencie demonstracji osoba, które otrzymuje informację o ruchu ma zamknięte oczy). Zabawa toczy się dalej, aż każdy uczestnik wykona ten sam ruch. Na koniec określamy, co się wydarzyło: Czy ruch ten uległ zmianie? Jak wyglądał ten ruch na samym początku, a jak wygląda teraz?

4. „Głuchy telefon” – uwrażliwianie słuchu na ciche dźwięki.

Do tej zabawy również potrzebni będą domownicy, wtedy będzie weselej.

Uczestnicy siedzą w kręgu na dywanie. Wybrana osoba szepcze na ucho dziecku dowolne krótkie zdanie. Dziecko szeptem powtarza to zdanie następnej osobie z kręgu. Ta przekazuje informację dalej. Informację można powtórzyć tylko raz i tak cicho, aby usłyszała ją tylko osoba, do której jest skierowana. Ostatnie dziecko powtarza głośno usłyszaną wiadomość. Wtedy okazuje się, czy wiadomość została zmieniona. (Oczywiście, należy dążyć do tego, aby wiadomość dotarła do ostatniego dziecka w niezmienionej postaci).

5. Eksperyment – wykonanie najprostszego telefonu.

W dwóch pojemnikach po jogurcie należy zrobić małą dziurkę w dnie, przeciągnąć przez nią końce długiego sznurka i na końcach zawiązać supeły. Dzieci powinny trzymać pojemniki, tak aby sznurek był napięty. Jedno dziecko mówi do swojego pojemnika, a partner trzyma drugi pojemnik przy swoim uchu.

Informacja dla Rodzica.

Drgania powietrza pobudzają do drgań denko pojemnika. Jego drgania są przenoszone przez sznurek do denka drugiego identycznego pojemnika. To wprawia w drgania powietrze, które dostaje się do ucha odbiorcy i w ten sposób powstaje wrażenie dźwięku.

6. „Jesteśmy bezpieczni”- uwrażliwianie dzieci na sytuacje, w których należy zachować ostrożność podczas rozmów z nieznanymi osobami (gdy nie znamy lub nie rozpoznajemy głosu rozmówcy).

Rodzic przestrzega dziecko przed podawaniem jakichkolwiek informacji o sobie i swojej rodzinie nieznanemu rozmówcy. Można zapytać o nazwisko osoby, która telefonuje, żeby móc powtórzyć je rodzicom. Jeżeli nie ma w domu rodziców, nie należy przedłużać rozmów, tylko jak najszybciej odłożyć słuchawkę.

Rodzic przypomina numery telefonów alarmowych, które dzieci powinny zapamiętać:

997 – policja,

998 – straż pożarna,

999 – pogotowie.

Pod te numery można zadzwonić z każdego aparatu bezpłatnie, ale należy to robić tylko z bardzo ważnych powodów. Jeśli jest to możliwe, najlepiej poprosić o to osobę dorosłą. Dzwoniąc pod taki numer, zawsze trzeba powiedzieć swoje imię, nazwisko, adres zamieszkania, opisać miejsce i rodzaj zdarzenia.

7. Utrwalenie litery „u”, „U” – układanie sylab.

Potrzebne będą kartoniki z literami: u, m, t, l, k, d.

Dziecko układa przed sobą kartonik z literą „u” i dokłada przed nim poznane spółgłoski: „m, t, l, k, d”. Po ułożeniu spółgłoski z samogłoską „u” dziecko podaje przykłady wyrazów zaczynających się od podanej sylaby. Rodzic może mu w tym pomagać.

Przykłady:

m u: mur, murarz, muzyka, muchomor, musztarda, mucha, muskuły, muł,

t u: turysta, turkot, turbina, tułów, tuli, tuba, turban, tubka, tusz, tutaj, tupać

l u: lubi, lupa, luneta, lustro, ludzie, lukier, luka, lulać, lufa, luz, ludowy

k u: kura, kurnik, kubek, kupiec, kupno, kucharz, kuchnia, kucyk, kukielka,

d u: dużo, duchy, duszno, dudek, dudnić, dumny, dudy.

Dzisiaj zamieściliśmy dużo różnych propozycji zabaw. Przed nami weekend, może te propozycje przydadzą się Wam do wspólnego spędzenia czasu w gronie rodzinnym. Życzymy wszystkim zdrowia i powrotu do pracy zdalnej w poniedziałek oraz wesołych zabaw z Mikołajem we wtorek zaraz po śniadaniu.